

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา

**The Academic Administration of School Administrators under the
Kaewkowitz Secondary School Cluster under the Chachoengsao
Secondary Educational Service Area Office**

วิชิต เพชรศรี¹, กุลจิรา รักษนคร²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต/สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ,
Wichit.pec@northbkk.ac.th

²อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต/สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ,
kuljira.rak@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำนวนทั้งสิ้น 160 คน โดยกำหนดจากตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970: 607-610) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีความเชื่อมั่น 0.93 มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม ระหว่าง 0.80-1.00 และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test สถิติ F-test และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และด้านการนิเทศการศึกษา ตามลำดับ 2. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารควรใช้การประเมินตามสภาพจริงควบคู่กับการทดสอบ จัดตารางนิเทศ

อย่างเป็นระบบ ใช้รูปแบบกัลยาณมิตร จัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริม Active Learning รวมถึงการพัฒนาหลักสูตร จัดมีการประเมินหลักสูตรปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อนำผลไปปรับปรุงเนื้อหา และแผนการสอนให้เหมาะสม และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และส่งเสริมทักษะดิจิทัล ของครู พร้อมสนับสนุนการใช้ AI และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน

คำหลัก: การบริหารวิชาการ, ผู้บริหารสถานศึกษา, กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท

Abstract

This research aimed to study, and compare the academic administration of school administrators and study guidelines for developing the academic administration of school administrators under the Kaewkowitz secondary school cluster. The sample consisted of 160 teachers in schools within the Kaew Kowitz Collaborative Education Zone under the Secondary Educational Service Area Office of Chachoengsao, determined using Krejcie and Morgan's table (1970: 607-610). The research instrument was a 5-level rating scale checklist questionnaire with a reliability of 0.93 and an index of item-objective congruence ranging from 0.80 to 1.00 and Semi-structured Interview. Statistics used included mean, standard deviation, t-test, F-test, and content analysis.

The findings revealed that: 1. The academic administration of school administrators under the Kaewkowitz secondary school cluster under the Chachoengsao Secondary Educational Service Area Office was at a high level in all aspects, as follows: curriculum development, teaching management, development and use of educational technology, assessment and evaluation including credit transfer, and educational supervision. 2. The comparing the academic administration of school administrators in the Kaewkowitz Secondary School Cluster according to gender, educational level, and work experience, revealed differed with statistical significance at the .05 level. 3. Guidelines for developing the academic administration of school administrators include: administrators should use authentic assessment alongside testing, organize systematic supervision schedules using the true friend model, implement student-centered teaching and learning, promote active learning, develop curricula with evaluation 1-2 times per year to improve content and lesson plans appropriately, develop and use educational technology and media,

promote teachers' digital skills, and support the use of AI and new technologies in teaching and learning.

Keywords: Academic Administration, School administrators, Kaewkowitz secondary school cluster

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560-2579 เปรียบเสมือนแผนที่ขนาดใหญ่ที่แสดงให้เห็นว่าการศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศไทย โดยกำหนดกรอบวิสัยทัศน์ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข อันเป็นไปตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกนี้” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กระทรวงศึกษาธิการ มีความมุ่งหวังในการยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานโดยกำหนดหลักการสำคัญที่ชัดเจนว่าการบริหารจะต้องยึดหลักการแบบมีส่วนร่วมเป็นหลัก โดยในมาตรา 39 ได้มีการกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการทำการกระจายอำนาจการบริหารในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารงานวิชาการ การบริหารทั่วไปการบริหารงานบุคคล และการบริหารงานงบประมาณไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งหมายถึงการเปิดโอกาสให้บุคลากรภายในสถานศึกษา รวมถึงตัวแทนจากผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า ครู ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่การศึกษาไทยต้องเผชิญกับความท้าทายทั้งจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การแข่งขันในเวทีโลก และความต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลการรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report: SAR) ส่วนที่ 3 สรุปผล แนวทางการพัฒนาคุณภาพเพื่อยกระดับให้สูงขึ้น และความต้องการช่วยเหลือของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

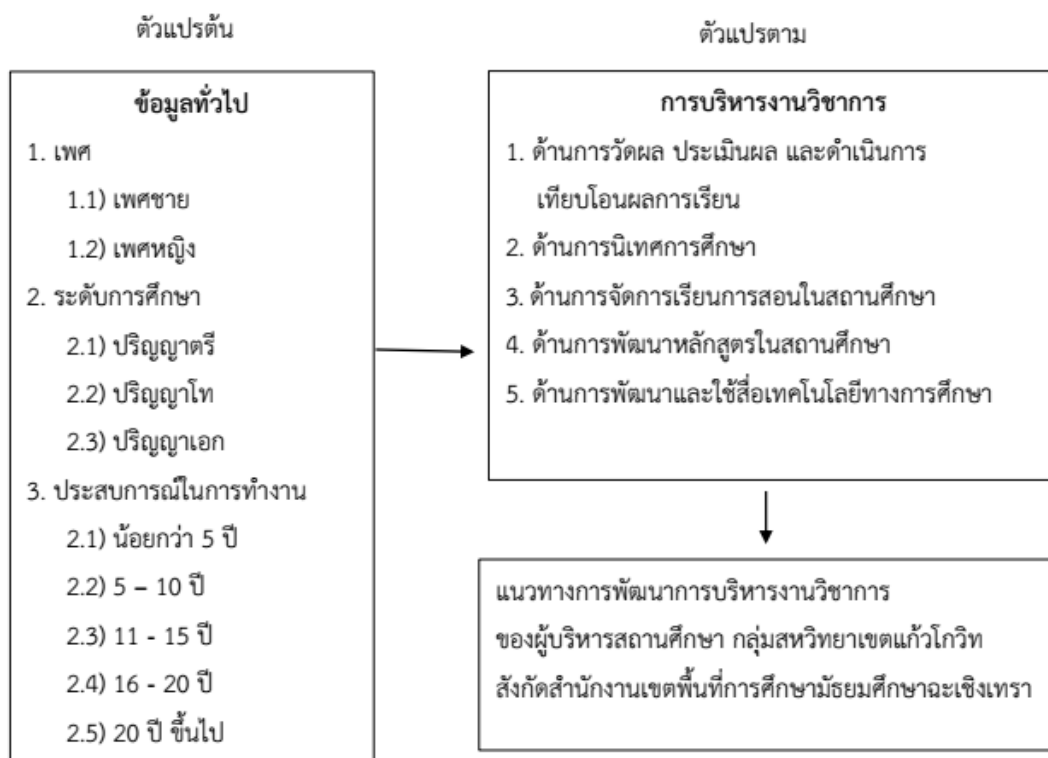
1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความเหมาะสม เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป
2. ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการ มาปรับปรุงแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับแนวทางการบริหารงานวิชาการที่ชัดเจนและเหมาะสม ส่งผลให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิด

การดำเนินการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ครูที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งหมด 272 คน (สำนักงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา, 2568)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 160 คน สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดขนาดโรงเรียนเป็นชั้นภูมิ และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และสัมภาษณ์ครู จำนวน 5 คน ประกอบด้วย หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 3 คน และครูผู้สอน จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิส ลิเคอร์ท (Rensis Likert Method แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานะภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 1) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา 3) ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) ด้านการนิเทศการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1967)

2. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยสัมภาษณ์ครู จำนวน 5 คน ประกอบด้วย หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 3 คน และครูผู้สอน จำนวน 2 คน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

2. กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 2) ด้านการนิเทศการศึกษา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา 5) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยการสังเคราะห์จากงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามนิยามศัพท์เฉพาะ และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อความและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมตามค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญโดยผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยแบบสอบถามฉบับนี้ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

7. นำแบบสอบถามไปทดลอง (try-out) กับครูในสถานศึกษาสังกัดกลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ เชียงใหม่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553) โดยค่าสถิติสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) จะอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดย $\alpha \geq 0.7$ แสดงถึงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสูงและเป็นค่าที่ยอมรับได้ โดยแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ($\alpha = 0.93$) จึงยอมรับได้

8. นำข้อมูลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ยื่นหนังสือถึงคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือกับโรงเรียน กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ เชียงใหม่ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งหนังสือพร้อมแบบแบบสอบถามในรูปแบบ Google Form ผ่าน Link หรือ QR Code โดยมีการกำหนดข้อจำกัดในการกรอกข้อมูลได้เพียง e-mail ละ 1 ครั้งเท่านั้น ไปยังสถานศึกษาในการกรอกข้อมูล จำนวน 160 ฉบับ ได้รับการกรอกข้อมูล กลับมา 160 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและเนื้อหาที่วัด (Index of item-objective congruence: IOC) ด้วยการหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ใช้สูตรการคำนวณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 67)

2.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ใช้สถิติ t-test

3.2 การทดสอบความแตกต่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ใช้สถิติ F-test (สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA))

3.3 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) จากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

ผลการวิจัย

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม ดังนี้

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	S. D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	4.072	0.429	มาก	4
2. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.066	0.475	มาก	5
3. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	4.147	0.461	มาก	2
4. ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	4.238	0.489	มาก	1
5. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.085	0.451	มาก	3
รวม	4.122	0.380	มาก	-

จากตาราง 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.46) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.45) ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.42) และด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา

การบริหารงานวิชาการ	เพศ		ระดับการศึกษา		ประสบการณ์ในการทำงาน	
	<i>t</i>	<i>p-value</i>	<i>F</i>	<i>p-value</i>	<i>F</i>	<i>p-value</i>
1. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	-2.204*	0.029*	3.984*	0.021*	2.879*	0.025*
2. ด้านการนิเทศการศึกษา	-2.276*	0.024*	5.683*	0.004*	2.563*	0.041*
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา	-2.220*	0.028*	5.047*	0.008*	2.577*	0.040*
4. ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	-2.130*	0.035*	4.743*	0.010*	2.702*	0.033*
5. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	-2.144*	0.034*	3.836*	0.024*	2.809*	0.028*
รวม	-2.208*	0.029*	6.261*	0.002*	2.777*	0.029*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลการศึกษากาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ พบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษากาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษากาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษากาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของวิจัย ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน

ในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และด้านการนิเทศการศึกษา ตามลำดับ

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรสถานศึกษามีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม หลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม สอดคล้องกับ วีระพงษ์ สุวรรณพันธ์ (2563) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และรองลงมา คือ หลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม และสอดคล้องกับ สุดาพร ตาลพันธ์ (2564) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคม และรองลงมา คือ หลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบร่วมกับเครือข่ายทางการศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ ประภัสสร เขิดชู (2564) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบร่วมกับเครือข่ายทางการศึกษา และรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับ กมลวรรณ วิชัยดิษฐ์ (2565) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษา ครูและบุคลากรมีความรู้และทักษะในการผลิตและใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับ นันทวัน ศิริพงษ์ (2563) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ และรองลงมา คือ ครูและบุคลากรมี

ความรู้และทักษะในการผลิตและใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ชีรศักดิ์ รักษาสุข (2564) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษา และรองลงมา คือ ครูมีความรู้และทักษะในการผลิตสื่อนวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

1.4 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนและพัฒนากการเรียนการสอน มีการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนตามหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับ อรุณรัตน์ ฉิมแย้ม (2564) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนและพัฒนากการเรียนการสอน และรองลงมา คือ การมีการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนตาม สอดคล้องกับ พิมพ์ชนก สิงหนาท (2565) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 พบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนและพัฒนากการเรียนการสอน และรองลงมา คือ การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนตามหลักสูตรสถานศึกษา

1.5 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้รับการนิเทศนำคำแนะนำไปปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม มีการสร้างความตระหนักและความเข้าใจกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง สอดคล้องกับ จิตรลดา พรรณา (2563) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้รับการนิเทศนำคำแนะนำไปปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม และรองลงมา คือ การสร้างความตระหนักและความเข้าใจกระบวนการนิเทศ และสอดคล้องกับ ณัฐธิดา สอนพิมพ์ (2565) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำผลการนิเทศไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา และรองลงมา คือ การสร้างความตระหนักและความเข้าใจกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และ

ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้ว
โกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตเชิงเทรา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและ
ประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า

3.1 ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน มีแนวทางการพัฒนา คือ 1)

ควรใช้แนวทางการประเมินตามสภาพจริงควบคู่กับการทดสอบ โดยเน้นการประเมินตามมาตรฐานและ
ตัวชี้วัดของหลักสูตร โดยมีการประชุมครูเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในเกณฑ์การประเมิน 2) ควรมีการ
พัฒนาระบบการเทียบโอนผลการเรียน จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติการเทียบโอนที่ชัดเจน โปร่งใส
ตรวจสอบได้ 3) ควรมีการนำข้อมูลจากการวัดผลประเมิน มานำเสนอและแลกเปลี่ยนผลการวิเคราะห์
ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหรือปรับวิธีการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน

3.2 ด้านการนิเทศการศึกษา มีแนวทางการพัฒนา คือ 1) ควรจัดตารางนิเทศอย่างเป็น

ระบบ โดยใช้การนิเทศแบบกัลยาณมิตร 2) ควรจัดระบบ Coaching สำหรับครูที่ต้องการความช่วยเหลือ
เป็นพิเศษ 3) ควรมีการพัฒนาผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระ ให้มีทักษะการนิเทศที่มีประสิทธิภาพ ผ่าน
การอบรมและศึกษาดูงาน 4) ควรมีการสรุปผลการนิเทศและรายงานผลต่อผู้บริหาร ประเมินจากการ
พัฒนาของครูและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงกระบวนการนิเทศอย่าง
ต่อเนื่อง

3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีแนวทางการพัฒนา คือ 1) ควรเน้น

ผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริม Active Learning และการคิดวิเคราะห์ บูรณาการทักษะศตวรรษที่ 21 ในการ
จัดการเรียนการสอน 2) ควรจัดตารางเรียนตามโครงสร้างหลักสูตร คำนึงถึงความเหมาะสมของวิชาและ
เวลา มีการปรับเวลาเรียนให้สอดคล้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ 3) ปัญหาที่พบ
ส่วนใหญ่ คือ จำนวนนักเรียนไม่สมดุลในแต่ละห้อง ขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์บางประเภท ควรแก้ไขโดย
การปรับการจัดชั้นเรียน หาแหล่งงบประมาณเพิ่มเติม และส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อการสอนเอง

3.4 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา มีแนวทางการพัฒนา คือ 1) ควรมี

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา โดยมีหน้าที่ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง บริบทของโรงเรียน
บริบทชุมชน ความต้องการของผู้ปกครอง และควรมีการจัดการประชุมระดมความคิดเห็นจากครูทุกกลุ่ม
สาระ ผู้ปกครอง และชุมชน 2) ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ครูบางท่านยังไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างลึกซึ้ง
ข้อจำกัดด้านงบประมาณในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ จึงควรแก้ไขโดยการจัดอบรมและพัฒนาครูอย่าง
ต่อเนื่อง 3) ควรจัดให้มีประเมินหลักสูตรปีละ 1-2 ครั้ง โดยใช้แบบสอบถามและการประชุมสัมมนา นำผล
การประเมินมาปรับปรุงเนื้อหา กิจกรรม และแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3.5 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีแนวทางการพัฒนา คือ 1)

ผู้บริหารควรมีนโยบายในการจัดสรรงบประมาณสำหรับซื้อสื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยี สนับสนุนให้ครู

พัฒนาสื่อดิจิทัล ประสานงานขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกและชุมชน 2) ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการผลิตสื่อ เช่น มีการแข่งขันนวัตกรรมและสื่อการสอน โดยให้รางวัลและยกย่องครูที่พัฒนาสื่อดีเด่น และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู 3) ควรส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Hybrid Learning พัฒนาห้องเรียนอัจฉริยะเพิ่มเติม จัดหาอุปกรณ์และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ทันสมัย พัฒนาครูด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมการใช้ AI และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ผู้บริหารควรใช้การประเมินตามสภาพจริงควบคู่กับการทดสอบ จัดตารางนิเทศอย่างเป็นระบบ ใช้รูปแบบกัลยาณมิตร จัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริม Active Learning รวมถึงการพัฒนาหลักสูตร จัดมีการประเมินหลักสูตรปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อนำผลไปปรับปรุงเนื้อหาและแผนการสอนให้เหมาะสม และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และส่งเสริมทักษะดิจิทัลของครู พร้อมสนับสนุนการใช้ AI และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต แก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมพบว่า มีระดับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์สิน ไชยอัษฎาพร (2564) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ กสิผล (2565) เรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบึงสามพัน จังหวัดอำนาจทอง พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอบึงสามพัน จังหวัดอำนาจทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรสถานศึกษามีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม หลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม สอดคล้องกับ

วีระพงษ์ สุวรรณพันธ์ (2563) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และรองลงมา คือ หลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม และสอดคล้องกับ สุตาทพร ตาลพันธ์ (2564) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคม และรองลงมา คือ หลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบร่วมกับเครือข่ายทางการศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ ประภัสสร เข็ดชู (2564) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบร่วมกับเครือข่ายทางการศึกษา และรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับ กมลวรรณ วิชัยดิษฐ์ (2565) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และรองลงมา คือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษา ครูและบุคลากรมีความรู้และทักษะในการผลิตและใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับ นันทวัน ศิริพงษ์ (2563) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ และรองลงมา คือ ครูและบุคลากรมีความรู้และทักษะในการผลิตและใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับ อธิศักดิ์ รักษาสุข (2564) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษา และรองลงมา คือ ครูมีความรู้และทักษะในการผลิตสื่อนวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

1.4 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า มีการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มีการกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนตามหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับ อรุณรัตน์ ฉิมแย้ม (2564) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาทางด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาเครื่องมือวัดผลและจัดทำระบบ สารสนเทศเพื่อสนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน และรองลงมา คือ การมีการกำหนดแนวทางการวัด และประเมินผลที่ชัดเจนตาม สอดคล้องกับ พิมพ์ชนก สิงหนาท (2565) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 พบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาทางด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การ พัฒนาเครื่องมือวัดผลและจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน และ รองลงมา คือ การกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนตามหลักสูตรสถานศึกษา

1.5 ด้านการนิเทศการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้รับการ นิเทศนำคำแนะนำไปปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม มีการสร้างความตระหนัก และความเข้าใจกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง สอดคล้องกับ จิตรดา พรธรรมา (2563) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาทางด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้รับการนิเทศนำคำแนะนำไปปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เป็นรูปธรรม และรองลงมา คือ การสร้างความตระหนักและความเข้าใจกระบวนการนิเทศ และสอดคล้องกับ ญัฐธิดา สอนพิมพ์ (2565) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาทางด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำผลการนิเทศไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา และรองลงมา คือ การสร้างความตระหนักและความเข้าใจกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่าง ทั่วถึงและต่อเนื่อง

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้ว โกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ทำงาน ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษามาอภิปรายผลจำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

2.1 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก มุมมองและการรับรู้ที่หลากหลาย ครูแต่ละเพศมีประสบการณ์และมุมมองในการรับรู้การบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ เบนจุมิตร ภิรมย์ (2565) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง พบว่า การเปรียบเทียบด้านเพศ มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นารี ปราถนาม (2566) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำแนกตามเพศ มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก ระดับความรู้และความเข้าใจในหลักการบริหารการศึกษา ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน จึงส่งผลต่อความคิดเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ รุ่งกิจ (2566) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 จำแนกครูตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นารี ปราถนาม (2566) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก ความเข้าใจและความคุ้นเคยกับระบบการบริหารงานวิชาการ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างมีความเข้าใจในกระบวนการ ขั้นตอน และความซับซ้อนของการบริหารงานวิชาการในระดับที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ รุ่งกิจ (2566: 59) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 จำแนกครูตามประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตเชิงเทรา ผู้วิจัยนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ถือเป็นกระบวนการสำคัญที่สะท้อนคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและความสำเร็จของผู้เรียน สอดคล้องกับ อรุณรัตน์ ฉิมแย้ม (2564) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 และพิมพ์ชนก สิงหนาท (2565) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการกำหนดกระบวนการตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเน้นความถูกต้อง โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

3.2 ด้านการนิเทศการศึกษา การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องผ่านการให้คำแนะนำ สนับสนุน และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ จิตรลดา พรรณา (2563) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 และณัฐธิดา สอนพิมพ์ (2565) เรื่องการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา ที่ระบุว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการแนะนำและช่วยครูปรับปรุงการจัดกิจกรรมเรียนรู้บนพื้นฐานประชาธิปไตย เพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถครู สร้างโอกาสให้ครูฝึกฝนและปรับปรุงการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับ ประภัสสร เชิดชู (2564) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 และกมลวรรณ วิชัยดิษฐ์ (2565) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่ระบุว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นการจัดการเรียนรู้ การวางแผน ออกแบบ และดำเนินการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นการใช้สื่อ นวัตกรรม และกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.4 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางและคุณภาพของการจัดการศึกษา โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ความต้องการของผู้เรียน และบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ วีระพงษ์ สุวรรณพันธ์ (2563) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณตศึกษาชลบุรี เขต 1 และสุดาพร ตาลพันธุ์ (2564) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ที่ระบุว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การออกแบบโครงสร้างรายวิชา และการกำหนดวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและความต้องการของผู้เรียน

3.5 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยสถานศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูสามารถเลือกใช้และพัฒนาสื่อที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน รวมถึงสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน สอดคล้องกับ จิตรลดา พรรณา (2563) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 และณัฐธิดา สอนพิมพ์ (2565) เรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ที่ระบุว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผ่านการนำสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่หลากหลายมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเขตเชิงเทรา พบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นข้อเสนอแนะ ซึ่งอาจใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

ควรมีการพัฒนากระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา โดยจัดทำเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ พร้อมทั้งกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการเทียบโอนผลการเรียน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูผู้สอนเข้าใจหลักการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวัดผลที่เชื่อมโยงกันทั้งสถานศึกษาเพื่อการวิเคราะห์และนำผลไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2. ด้านการนิเทศการศึกษา

ควรมีการ จัดระบบการนิเทศภายในที่เป็นระบบและต่อเนื่อง โดยใช้รูปแบบการนิเทศแบบกัลยาณมิตร (Coaching and Mentoring) ที่เน้นการพัฒนาครูมากกว่าการตรวจสอบ กำหนดปฏิทินการนิเทศที่ชัดเจนพร้อมเครื่องมือนิเทศที่ได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการนิเทศแบบชั้นเรียน (Classroom Observation) และการนิเทศแบบกัลยาณมิตรระหว่างครูด้วยกัน พัฒนาศักยภาพของผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระให้เป็นผู้นิเทศที่มีความรู้ความสามารถ พร้อมทั้งนำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาค้นคว้าการบริหารงานนิเทศภายในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา
2. ศึกษาค้นคว้าการบริหารวิชาการในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตแก้วโกวิท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาฉะเชิงเทรา
3. ศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์หรืออิทธิพลของการบริหารงานวิชาการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริหารงานวิชาการอย่างเป็นรูปธรรม
4. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการบริหารงานวิชาการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย วางแผน และพัฒนากลไกการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ วิชัยดิษฐ์. (2565). *การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา กลุ่มวิจัยและส่งเสริมการวิจัย.
- จิตรลดา พรรณา. (2563). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ณัฐธิดา สอนพิมพ์. (2565). *การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- ดวง สุวรรณเกตผล. (2560). *หน้าที่ความรับผิดชอบของครูใหญ่ในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธัญดา ยงยศยิ่ง. (2560). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3*. ยะลา: วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ธีรศักดิ์ รักษาสุข. (2564). *การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพ พรรณี.
- นันทวัน ศิริพงษ์. (2563). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ราชภัฏราชนครินทร์.
- นารี ปราถนาม. (2566). *การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจวรรณ กลีผล. (2565). *การบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอ วิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกริก.
- ประภัสสร เชิดชู. (2564). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2559). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พิมพ์ชนก สิงหนาท. (2565). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์.
- วรสิทธิ์สิน ไชยอัษฎาพร. (2564). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3*. สงขลา: วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- วิไลลักษณ์ รุ่งกิจ. (2566). *การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 3*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วีระพงษ์ สุวรรณพันธ์. (2563). *การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- สัมมา ธนินธ์. (2560). *หลักทฤษฎี และปฏิบัติการบริหารสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- สุดาพร ตาลพันธุ์. (2564). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *คู่มือการบริหารงานวิชาการสำหรับสถานศึกษา ปีการศึกษา 2565*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
- อรุณรัตน์ ฉิมแย้ม. (2564). *การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- American College of Education. (2025). *How does curriculum development in higher education*. New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V.; & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*.
- Kimbrough, B. and Nunnery. (2015). *Education Administration: An Introduction*. New York: McMillian.
- Likert, R. (1967). *The Human Organization: Its Management and Value*. New York: McGraw-Hill.